

YARGITAY KARARI

Yargıtay 16. Hukuk Dairesinden:

ESAS NO : 2020/376

KARAR NO : 2020/1443

Y.C. BAŞSAVCILIĞI NO: KYB.2020/2032

TÜRK MİLLETİ ADINA
YARGITAY İLAMI

MAHKEMESİ : BANAZ ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ
TARİHİ : 29/11/2017
NUMARASI : 2016/234-2017/554
DAVACI : İBRAHİM HABALI
DAVALI : ISMAHAN ARIKAN
DAVA TÜRÜ : TAPU İPTALİ VE TESCİL
KANUN YOLU : KANUN YARARINA BOZMA

Taraflar arasında görülen dava sonucunda verilen hükmün Yargıtay'ca incelenmesi istenilmekle; inceleme raporu ve dosyadaki belgeler okundu, GEREĞİ GÖRÜŞÜLDÜ:

Kadastro sonucunda, Banaz İlçesi Büyükturak Köyü çalışma alanında bulunan eski 1118, 1119 ve 1120 parsel sayılı muhtelif yüzölçümündeki taşınmazlar, davalı İsmihan Arıkan adına tespit ve 1983 yılında tescil edildikten sonra, 2011 yılında yapılan teahvit işlemi sonucunda 5764 parsel numarasıyla 3.250,00 metrekare yüzölçümüyle tescil görmüş ve 2013 yılında yapılan uygulama kadastro sonucunda da 197 ada 36 parsel numarasıyla 3.217,08 metrekare yüzölçümlü olarak tescil edilmiştir. Davacı İbrahim Habalı, adına kayıtlı eski 1122 parsel sayılı 438 metrekare yüzölçümlü taşınmazın uygulama kadastro sonucunda 197 ada 37 parsel numarasıyla 608,07 metrekare yüzölçümlü olarak tescil edildiğini, taşınmazının bir bölümünün davalıya ait taşınmaz içinde bırakıldığını öne sürerek, bu bölümün adına tescilli istemiyle dava açmıştır. Mahkemece yapılan yargılama sonunda davanın kabulüne, çekişmeli 197 ada 36 parsel sayılı taşınmazın fen bilirkişisinin 16.10.2017 havale tarihli raporunda (A) harfi ile gösterilen 101 metrekare yüzölçümündeki bölümünün ifrazı ile davacı adına tapuya tesciline karar verilmiş, hüküm; davalı tarafından istinaf edilmiş ve İzmir BAM 16. Hukuk Dairesi'nin 04.10.2018 tarih 2018/217-547 Esas, Karar sayılı ilamıyla, yerel mahkeme kararının kesin olması nedeniyle 6100 sayılı HMK'nın 341/(2), Ek madde (1)/(2) ve 352/(1)-b maddeleri uyarınca istinaf talebinin reddine karar verilmiştir. Adalet Bakanlığının talebi üzerine, Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığı'nın 20.01.2020 tarih 2020/2032 sayılı yazısı ile, davanın kadastro tespit gününden önceki haklara dayalı mülkiyete yönelik tapu iptali ve tescil isteğine ilişkin olduğu, dosya içinde bulunan kayıt ve belgelerden davalıya ait taşınmazın geldiği olan eski 1118, 1119 ve 1120 parsel sayılı taşınmazlarla ilgili kadastro tespitlerinin 1983 yılında kesinleştiği ve davanın açıldığı tarih itibarıyla 3402 sayılı Kadastro Kanunu'nun 12'nci maddesinin üçüncü fıkrasında öngörülen 10 yıllık hak düşürücü sürenin geçtiği, bu nedenle mahkemece yazılı şekilde davanın kabulüne karar verilmesinin usul ve yasaya aykırı bulunduğu belirtilerek, hükmün 6100 sayılı HMK m.363/1 uyarınca kanun yararına bozulması talep edilmiştir.

Mahkemece, çekişmeli 197 ada 36 parsel sayılı taşınmazın fen bilirkişisinin 16.10.2017 havale tarihli raporunda (A) harfi ile gösterilen 101 metrekare yüzölçümündeki bölümünün davalıya ait 197 ada 36 parsel sayılı taşınmazın kapsamında kaldığı gerekçesiyle yazılı şekilde hüküm kurulmuş ise de varılan sonuç dosya kapsamına uygun bulunmamaktadır. Mahallinde yapılan keşif ve sonrasında düzenlenen fen bilirkişi raporuna göre, taraflar arasında tesis kadastrosonunda belirlenen sınır ile 2013 tarihinde yapılan

uygulama kadastrosu sınırının aynı olduğu, her ne kadar eldeki dava uygulama kadastrosundan sonra uygulama kadastrasına itiraz olarak açılmış ise de, davacının talebinin aslında tesis kadastrosu ile belirlenen sınıra ilişkin olduğu, diğer bir anlatımla davacının, mülkiyete dayalı olarak adına tespit edilen taşınmazın bir bölümünün kendi taşınmazının devamı olduğunu ileri sürmek suretiyle eldeki tapu iptali ve tescil istemine ilişkin davayı açtığıının kabulü gerekir.

3402 sayılı Kadastro Kanunu'nun 12/3. maddesinde, bu tutanaklarda belirtilen haklara, sınırlandırma ve tespitlere ait tutanakların kesinleştiği tarihten itibaren on yıl geçtikten sonra, kastrodan önceki hukuki sebeplere dayanarak itiraz olunamayacağı ve dava açılmayacağı düzenlenmiştir. Bu nedenle, yerel mahkemece davanın hak düşürücü süre nedeniyle reddine karar verilmesi gerekirken, davanın nitelendirilmesinde ve kanun hükümlerinin uygulanmasında yanılıya düşölerek işin esasına girilmek suretiyle yazılı şekilde hüküm kurulmasında isabet bulunmamaktadır.

Hal böyle olunca; Yargıtay Cumhuriyet Başsavcılığının Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu'nun 427/6. maddesine dayalı kanun yararına bozma isteğinin açıklanan nedenlerle kabulü ile, Banaz Asliye Hukuk Mahkemesi'nin 29.11.2017 tarih 2016/234 Esas, 2017/554 Karar sayılı hükmünün sonuca etkili olmamak ve hükmünün hukuki sonuçları saklı kalmak üzere kanun yararına BOZULMASINA, gereği yapılmak ve Resmî Gazete'de yayımlanmak üzere bozma kararının bir örneği ile dosyanın Yargıtay Yüksek Cumhuriyet Başsavcılığı'na GÖNDERİLMESİNE, 04.06.2020 gününde oybirliğiyle karar verildi.